

DOCTORUL VALERIU BISTRICEANU, O PERSONALITATE A MEDICINEI DE FAMILIE, A PLECAT DINTRE NOI

Valeriu Bistriceanu, MD, a family medicine personality, left us

Prof. Dr. Georgeta Sinițchi

Doctorul Bistriceanu a plecat prea devreme în zorii ultimei duminici a lunii aprilie, la vârsta de 62 ani, când mai avea multe de spus și multe de făcut, lovit de o boală a secolului cu care nu a mai putut lupta.

L-am cunoscut în anul universitar 1980-1981 – remarcându-se ca un student strălucit la cursurile de medicină internă de ambulator pe care le predam la anul VI Medicină Generală și, ulterior, drept colaborator pe probleme de medicină de familie, subsemnata fiind atunci șef de catedră la Medicina de Familie la Universitatea „Gr. T. Popa“ din Iași.

Valeriu Bistriceanu s-a născut la 7 februarie 1955 într-o familie de intelectuali, tatăl, Traian, fiind avocat pledant și fiul dascălului bisericesc Dumitru Bistriceanu din Șoimărești-Neamț. A absolvit cursurile Liceului Calistrat Hogaș din Piatra Neamț. A fost un student de excepție și un bun practician în Medicina de Familie.

În medicina de familie a fost o personalitate de frunte: a prezentat la Congresul de Medicină de Familie la Iași înființarea și activitatea primului cabinet privat de Medicină de Familie, având o prezență de mare calitate, care a impresionat audiența. A

fost vicepreședinte al Societății de Medicină de Familie, care număra atunci un număr de 8.000 de medici.

Valeriu Bistriceanu a fondat în anul 1990 **Fundația Academică „Vasile Voiculescu“**, al cărei **președinte** a rămas de-a lungul anilor, dovedindu-se un adevărat urmaș al marelui Vasile Voiculescu - medic generalist, poet, scriitor, om de mare cultură. În cadrul acestei fundații a avut o activitate deosebită, dovedindu-se un bun organizator și o persoană de mare cultură.

A organizat cursuri, ca **Școală de vară** pentru medicii de familie și asistente medicale, în primele două săptămâni ale lunii mai, anual, pe parcursul celor 11 ediții. Ca om de mare cultură, a invitat poeți, scriitori, artiști care, la Buzău, în edițiile anuale, își prezentau creațiile.

A fondat **Concursul Național** de creație literară pentru elevi și studenți „Vasile Voiculescu – Arc de suflet peste timp“, prin intermediul căruia a premiat, timp de 18 ediții, tinere condeie din întreaga țară, după o evaluare a unui juriu format din profesioniști. Am colaborat cu Valeriu Bistriceanu la cursuri și conferințe.

Timp de un an de zile am susținut Cursuri și stagii de Medicină Internă cu minunații medici de familie buzoieni, entuziaști și dornici de noi cunoștințe, organizați de doctorul Vasile Bistriceanu, într-o atmosferă de mare emulație intelectuală. Cursul s-a încheiat cu prima Conferință interjudețeană (Buzău, Piatra Neamț, Constanța) de Medicina Călătoriei. În anul următor a fost sufletul **Conferinței Naționale de Medicina Familiei**, care a avut loc la Buzău cu o participare masivă a medicilor de familie și a cadrelor didactice universitare din Medicina de Familie.

Am participat la cursurile organizate de Valeriu Bistriceanu la Pietroasele – Buzău, în luna mai, ală-

turi de cadre didactice universitare invitate de Valeriu Bistriceanu și echipa de medici de familie colaboratori – toate dovedindu-se de mare ținută intelectuală și presărate cu pauze cu invitați: pictori, sculptori, oameni de cultură.

A venit la Iași, ca invitat de subsemnata la Conferințele Naționale de Medicină de Familie, Alergologie și Medicina Călătoriei, la care a prezentat lucrări frumoase, documentate. Valeriu Bistriceanu a înființat în anul 1998 **Grupul Școlar Postliceal Sanitar „Vasile Voiculescu” – Buzău**, în cadrul căruia a fost director și profesor. Corectitudinea i-a caracterizat toată activitatea, și-a susținut examenele de grade ca profesor și a scris un număr de zece manuale didactice. Marea cultură și pregătirea profesională și-a dovedit-o prin obținerea titlului de **doctor în medicină**, specialitatea dermatologie.

A absolvit Facultatea de Teologie la Constanța susținând și doctoratul în teologie. Valeriu Bistriceanu a fost membru în colectivele de redacție ale revistelor „Medicina Familiei” și „Revista Medicală Românească”, sub redacția Dr. Gr. Bușoi, și a Revistei „Practica Medicală”, sub redacția academicianului Adrian Restian.

Valeriu Bistriceanu a fost colaborator al revistelor literare „Cartelul metaforelor” și „Caietele de la Șintești”, iar ocazional, colaborator al cotidianului online, „Sănătatea Buzoiană.ro”. Timp de trei ani a fost colaborator al revistei „Magazin”, cu subiecte de medicină generală, unde și subsemnata a colaborat cu articole lunare de „Horoscop alergologic”. Valeriu Bistriceanu a fost: membru al Colegiului Medicilor din județul Buzău de la constituire, reprezentant în Consiliul Național al Colegiului Medicilor din România, Președinte al Colegiului Medicilor Buzău, Președinte al Federației Sindicatelor Medicilor de Familie din România, membru al Colegiului Medicilor Instructori.

L-am considerat pe Valeriu Bistriceanu ca un fiu spiritual și, la scoaterea la concurs a unui post de șef de lucrări, la catedra de Medicină de Familie pe care o conduceam la Universitatea „Gr. T. Popa” din Iași, îl doream drept colaborator și succesor. Împrejurările de atunci nu au fost favorabile, dar el îndeplinea cu prisosință condițiile de a câștiga concursul. Valeriu Bistriceanu a avut o activitate complexă în scurta sa viață, realizând foarte multe. S-a comportat precum Iisus (Fapte) – „mai fericit este a da decât a lua” sau, cum spunea Socrate în „Crito”: „a trăi conform **binelui** trebuie să fie mai presus de a trăi pur și simplu”. Valeriu Bistriceanu a contribuit la refacerea unei biserici din Suceava și a trei biserici din Buzău, iar în nordul județului Buzău, în drumul spre Brașov, a achiziționat un teren (poiană

și pădure de brazi) pentru înființarea unei mănăstiri pe care, din cauza multiplelor aprobări, nu a mai reușit să o finalizeze.

Valeriu Bistriceanu a fost nu numai un medic și om de cultură de excepție, un organizator de elită, dar și un soț atent și iubitor al soției sale Anca, medic pediatru – fiică a unor cunoscuți medici buzoieni – și un tată grijuliu față de cei doi băieți, unul informatician și unul medic stomatolog. Valeriu Bistriceanu considera: „Copiii și faptele sunt ceea ce lăsăm în urma noastră, iar credința este singura rațiune de a fi”. Valeriu Bistriceanu a condus Editura Academică Vasile Voiculescu, unde și subsemnata a publicat monografia „Astmul bronșic”.

Valeriu Bistriceanu nu a scris numai cărți medicale și articole medicale, ci și cărți de literatură. Debutul a fost cu „Sfinții doctori fără arginți”, iar pentru copii a publicat în două ediții: „Din lumea poveștilor” și „Povestioare pentru suflete nevinovate”, iar ultima apariție a fost volumul de versuri „Saltul în veșnicie”, care a apărut la Buzău în Editura „Editgraph”, anul acesta. Versurile sale au fost comentate și semnate de nume de referință ale criticii literare actuale, în revistele: „Armonii culturale”, „Lucefărul”, „Omnescop”. Poetul Mircea Ifrim spunea: „Versurile doctorului Valeriu Bistriceanu m-au convins că literatura este o magie care nu ține de retorică, este o știință pur și simplă”. Valeriu Bistriceanu, simțindu-și sfârșitul aproape, s-a confesat preotului și și-a scris singur necrologul.

După mulți autori, „moartea nu este un sfârșit, este o trecere”. Platon, în „Apărarea lui Socrate”, nota că acesta apăra existența unui **suflet permanent, indestructibil**, dezvoltând ideile lui Pitagora. Strămoșii noștri, geto-dacii, plecau cu mult curaj în lupte, crezând în **sufletul nemuritor**, având drept conducător, zeu, vindecător pe Zamolxis, explicând vitejia și curajul luptătorilor geto-daci prin această credință.

Prin ultimele sale versuri, Valeriu Bistriceanu susține aceasta:

*„M-am trezit dimineața
Că vreau să zbor,
Să mă înalț în albastrul cerului,
În seninul infinit.
Mi-am pus aripile lui Icar
Și fără să mă uit înapoi
Am pășit grăbit în veșnicie
Să-L întâlnesc pe Iisus”.*

Descrierea plecării, Valeriu Bistriceanu a făcut-o în mod plastic:

*„Pe o străduță albă, îngustă, din Calea Lactee,
Pavată cu sclipiri albe de diamant,*

*Printre căsuțele albe făcute din stele,
Trece un dric alb, tras de cai albi,
Totul în jur e de un alb imaculat,
Cerul e alb, noaptea e albă,
E marea Trecere în lumea crinilor albi“.*

Valeru Bistriceanu a fost un om pe care societatea buzoiană și a țării întregi merită să-l cinstească.

A fost înmormântat pe 2 mai la Cimitirul „Dumbrava“ la ora prânzului, condus de un număr de

cinci onorați preoți, de familia îndurerată și de o mare de oameni întristați: colegi, colaboratori, pacienți, acoperit de coroane și flori.

Cum nota Saint-Exupery, „nu lumânarea contează, ci căldura și lumina ei“. Valeriu Bistriceanu a lăsat în urma sa multă lumină, iar în inimile noastre spiritul său rămâne viu. Regretăm cu toții plecarea sa prea devreme.

Mai 2017